

Alemanya, un paradís de tres mesos?

ARXIU / EFE

Un soldat francès mostra a una albanoskovesa el camí cap al camp de refugiats en Brazde, Macedònia, el passat 13 d'abril. Més de 1.000 refugiats van creuar la frontera que separa Kosovo de Macedònia aquell dia.

La guerra dels Balcans ha posat a prova el govern socialdemòcrata-verd alemany. No només perquè ha estat la primera acció militar de la Bundeswehr des de la Segona Guerra Mundial, sinó perquè la presidència semestral del Consell Europeu ha obligat Bonn a prendre la iniciativa i a actuar amb celeritat en la catàstrofe humanitària de Kosovo.

El ministre alemany d'Interior, Otto Schily, va anunciar la disponibilitat dels Quinze a acollir cent mil refugiats albanoskovesos i a distribuir-los entre els països de la Unió Europea segons un sistema de quotes; Alemanya es comprometia a acollir-ne deu mil. Aquesta política va xocar de bon principi amb el rebuig de França, Itàlia i la Gran Bretanya, perquè van considerar que animava Milosevic a continuar l'operació de "neteja ètnica" de Kosovo. Però el govern alemany ha insistit en la

Un dels països que més ha insistit en la necessitat d'acollir refugiats de Kosovo a la UE és Alemanya. Una proposta que ha provocat un fort debat en aquest país.

necessitat de repartir de manera equilibrada les despeses dels desplaçats. Una decisió motivada per la por que no es repeteixi la situació d'anys enrere, durant el conflicte a Bòsnia-Hercegovina, quan va haver d'acollir 350.000 refugiats, un nombre molt superior al de tota la resta de països de la UE.

Tanmateix, no tots els estats federats han acceptat de bon grat la decisió del govern central d'acollir deu mil kosovesos. Les crítiques d'alguns polítics de l'oposició conservadora no s'han fet esperar: el primer ministre democristià de Hesse, Roland Koch, ha estat dels més intransigents. Koch assegura que el seu Land no té capacitat per a acollir més refugiats i exhorta el govern a mantenir els desplaçats als països veïns de la regió d'on han fugit, principalment Albània i Macedònia. L'alcalde (també democristià) de Berlín, Eberhard Diepgen, tampoc no ha trigat a fer palès el seu desacord. Diepgen diu que una altra onada de refugiats desestabilitzaria els barris de la ciutat amb una estructura social més dèbil, que són bàsicament on hi ha més estrangers.

Segons el sistema de distribució dels kosovesos, reconeguts a Alemanya com a refugiats de guerra, Berlín ha d'acollir 220 desplaçats. Una xifra a primera vista ridícula, però "no gens desestimable", per la Comissària dels Estrangers de Berlín, Barbara John. A la ciutat ja hi ha 12.500 refugiats de l'ex-Iugoslàvia, dels quals 8.000 són de Kosovo.

Una vegada enregistrats, els desplaçats obtenen un permís de residència temporal de tres mesos a condició que renunciïn a demanar asil polític. Transcorregut aquest període tenen quatre setmanes per a abandonar el país. Dit d'una altra manera: un cop vençut el permís de residència, Alemanya es podria reservar el dret d'expulsar-los. Però aquesta vegada Bonn fa els ulls grossos i a l'hora de triar els refugiats, per exemple, ha acceptat kosovesos sense documents d'identitat a sobre com si, d'alguna manera, la legislació alemanya hagués previst el fet que l'exèrcit serbi els prendria els papers abans de deportar-los. Però, de fet, el motiu d'aquesta "flexibilitat" és tan banal com simptomàtic dels problemes actuals de l'estat federal: quan fa anys van arribar les onades de refugiats de Bòsnia, el govern central i els Länder no van posar-se d'acord sobre el finançament de les despeses. Aleshores els grans perdedors van ser els municipis, que van haver d'escurar-se les butxaques per cobrir les necessitats dels desplaçats. Ara, en canvi, el govern es fa càrrec de la meitat de les despeses i hi aporta una quantitat de 500 marcs (unes 40.000 pessetes) per persona i mes.

D'una altra banda, la societat alemanya ha reaccionat amb una extraordinària generositat a la crida de les organitzacions humanitàries, que en pocs dies han recollit més de 28 milions de marcs (2.400 milions de pessetes).

A més, les enquestes indiquen que una de cada tres persones estaria disposada a acollir un refugiat o més a casa. Moltes famílies d'origen iugoslau s'han ofert a allotjar kosovesos, tot i estar obligades a garantir la manutenció i les necessitats mèdiques dels qui acullen. No obstant això, el govern tem que, a la llarga (com va passar en el cas de Bòsnia) alguns amfitrions no es desentenguin dels hostes, i hagi d'acabar fent de pagador. Per això Alemanya va amb peus de plom i ha limitat taxativament l'entrada de refugiats al país, tot i sabent que molts acabaran entrant-hi per compte propi.

Els primers 5.000 kosovesos ja hi han arribat. Es tracta, en general, de dones, infants, gent vella i malalta, i molt pocs homes. Als centres d'acolliment la seva odisea es repeteix una vegada i una altra. La majoria vénen de pagès, són gent aferrada a la terra i desitgen tornar a casa. Arriben exhausts i volen menjar, dormir i oblidar el turment dels darrers dies. Quan hauran descansat uns dies, els duran a un altre punt del país, però ningú no sap què passarà d'aquí a tres mesos. Potser el govern els haurà d'allargar l'estada i, fins i tot, s'acabaran afegint als quasi 400.000 kosovesos que viuen asilats a Alemanya.

Mentrestant, els atacs de l'OTAN contra Iugoslàvia continuen dividint els socialdemòcrates alemanys. Prova n'és que el congrés extraordinari de l'SPD per a confirmar Gerhard Schröder com a president del partit es va convertir en una justificació de la intervenció alemanya als Balcans. El conflicte de Kosovo també és motiu de discòrdia entre el soci de coalició, els Verds, perquè el sector més radical exigeix l'alto el foc immediat. Hi ha militants, fins i tot, que ja han tornat el carnet en senyal de protesta. En aquestes circumstàncies no és estrany que el gabinet reforci les iniciatives diplomàtiques per aturar una guerra que, lluny de distreure l'atenció dels problemes domèstics, no fa sinó suscitar noves escissions.

Rosa Casals (Berlín)

Nit Literària

151

1999

**Trobada
d'escriptors
de Ponent**

**30 d'abril
Tàrrrega**

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS

Fundació Pública de la Diputació de Lleida